

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové - pobočka v Pardubicích rozhodl samosoudcem Alešem Korejtkem ve věci

žalobce: **P. B.,**
zastoupen soudem ustanoveným zástupcem
Janem Kvapilem, advokátem, sídlem Sakařova 1631, 530 03

Pardubice,

proti

žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí,**
sídlím Na Poříčním právu 1/376, 128 01 Praha 2,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 1. 2023, č. j. MPSV-2023/11199-919,

takto:

- I. Rozhodnutí Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 13. 1. 2023, č. j. MPSV-2023/11199-919, s e r u š í a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Soud přiznává Janu Kvapilovi, advokátovi, sídlem Sakařova 1631, 530 03 Pardubice, za výkon funkce soudem ustanoveného zástupce žalobce odměnu a náhradu hotových výdajů ve výši 2.600 Kč. Částka 2.600 Kč bude vyplacena z účtu Krajského soudu v Hradci Králové do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobce dne 20. 6. 2022 požádal u Úřadu práce České republiky – krajské pobočky v Pardubicích o příspěvek na zvláštní pomůcku (motorové vozidlo) ve smyslu § 9 zákona č. 329/2011 Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením a o změně souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále též „zák. č. 329/2011 Sb.“), ve spojení s přílohou č. 1 vyhlášky č. 388/2011 Sb., o provedení některých ustanovení zákona o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením.
2. Nárok na příspěvek na zvláštní pomůcku poskytovaný na pořízení motorového vozidla nebo speciálního zadržního systému má osoba, která má těžkou vadu nosného nebo pohybového ústrojí, autistickou poruchu s těžkým funkčním postižením anebo těžkou nebo hlubokou mentální retardaci charakteru dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu a její zdravotní stav nevyklučuje přiznání tohoto příspěvku (§ 9 odst. 2 zák. č. 329/2011 Sb.). Úřad práce České republiky – krajská pobočka v Pardubicích proto požádal Okresní správu sociálního zabezpečení *Pardubice* (dále též „OSSZ *Pardubice*“) o posouzení zdravotního stavu žalobce [§ 8 odst. 1 písm. e), odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů (dále též „zák. č. 582/1991 Sb.“)].
3. Lékař OSSZ *Pardubice* v posudku o zdravotním stavu ze dne 19. 9. 2022 konstatoval, že se u žalobce jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou je stav po zhojené TEP levého kolene, koxartróza vpravo (čeká na TEP), chronický VAS bez neurodeficitu, chronická posttraumatická stresová porucha, porucha osobnosti. U žalobce nejde o těžkou vadu nosného nebo pohybového ústrojí, autistickou poruchu s těžkým funkčním postižením anebo o těžkou nebo hlubokou mentální retardaci charakteru dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.
4. Dne 21. 10. 2022 vydal Úřad práce České republiky – krajská pobočka v Pardubicích pod č. j. 328350/22/PA rozhodnutí, jímž zamítl žádost žalobce o příspěvek na zvláštní pomůcku - motorové vozidlo. V odůvodnění zamítavého rozhodnutí Úřad práce České republiky – krajská pobočka v Pardubicích uzavřel, že zdravotní stav žalobce je sice dlouhodobě nepříznivý, žalobce však není osobou, která má těžkou vadu nosného nebo pohybového ústrojí, autistickou poruchu s těžkým funkčním postižením anebo těžkou nebo hlubokou mentální retardaci charakteru dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, resp. nejde o těžkou vadu nosného nebo pohybového ústrojí uvedenou v části I bodě 1 písm. a), b), d) až i), l) a m) přílohy k zák. č. 329/2011 Sb. a nejde ani o mentální postižení uvedená v písm. b) bodu 5 části I téže přílohy či o autistické poruchy uvedené v písm. c) bodu 5 části I téže přílohy.
5. Proti rozhodnutí Úřadu práce České republiky – krajské pobočky v Pardubicích podal žalobce odvolání. Žalovaný v odvolacím řízení požádal posudkovou komisi Ministerstva práce a sociálních věcí ČR v Hradci Králové (dále též „PK MPSV“) o posouzení zdravotního stavu žalobce pro účely odvolacího řízení správního (§ 4 odst. 2 zák. č. 582/1991 Sb.). PK MPSV se ztotožnila s posudkovým závěrem lékaře OSSZ *Pardubice*. Žalovaný vyhodnotil posudek PK MPSV jako úplný a přesvědčivý, a proto odvolání žalobce zamítl a rozhodnutí správního orgánu prvního stupně potvrdil.

6. Proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 1. 2023, č. j. MPSV-2023/11199-919, podal žalobce, žalobu. V žalobě žalobce nezpochybňoval, že netrpí autistickou poruchou s těžkým funkčním postižením anebo těžkou nebo hlubokou mentální retardací charakteru dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, tvrdil však (bod V žaloby), že je osobou s těžkou vadou nosného nebo pohybového ústrojí ve smyslu § 9 odst. 2 zák. č. 329/2011 Sb., konkrétně má zdravotní postižení uvedené v části I bodě 1 písm. g) přílohy k zák. č. 329/2011 Sb. (těžké funkční poruchy pohyblivosti na základě postižení tří a více funkčních celků pohybového ústrojí s případnou odkázaností na vozík pro invalidy; funkčním celkem se přitom rozumí trup, pánev, končetina). PK MPSV dle žalobce v posudku uzavřela, že žalobce tímto zdravotním postižením netrpí, ačkoliv současně připustila, že u žalobce jde o „vícečetné postižení pohybového a nosného ústrojí“ a z diagnostického souhrnu je patrné, že se tato postižení týkají dolních končetin, kyčlí a páteře, tedy jde o postižení minimálně tří funkčních celků. Obdobně PK MPSV dospěla k závěru, že „ostatní doložená zdravotní postižení jsou posudkově méně významná při hodnocení posudkových kritérií ve věci příspěvku na zvláštní pomůcku“. Dle žalobce z uvedeného ovšem není zřejmé, jaká konkrétní další doložená zdravotní postižení má správní orgán, resp. posudková komise na mysli. Není tak možné posoudit jejich míru relevance ve vztahu k posudkovým kritériím. Za těchto okolností dle žalobce posudek PK MPSV nemůže obstát jako stěžejní důkaz, o který se opírá výrok žalobou napadeného rozhodnutí. V neposlední řadě žalobce PK MPSV vytknul, že žalobce při jednání nevyšetřila, ačkoliv např. zprávy psychiatra byly starší více než dva roky. Ze všech výše uvedených důvodů by mělo být žalobou napadené rozhodnutí zrušeno a věc by měla být žalovanému vrácena k dalšímu řízení.
7. Žalovaný ve vyjádření k žalobě setrval na závěrech obsažených v odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí, které je dle jeho názoru plně přezkoumatelné, věcně správné a zákonné, a navrhl, aby soud žalobu zamítl.
8. Soud přezkoumal v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s. ř. s.) žalobou napadené rozhodnutí [přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.)], a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
9. Dle § 9 odst. 1, 2, 3 a 4 zák. č. 329/2011 Sb. nárok na příspěvek na zvláštní pomůcku má osoba se zdravotním postižením charakteru dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu uvedeným v příloze tohoto zákona a její zdravotní stav nevylučuje přiznání tohoto příspěvku (odst. 1). Nárok na příspěvek na zvláštní pomůcku poskytovaný na pořízení motorového vozidla nebo speciálního zádržního systému má osoba, která má těžkou vadu nosného nebo pohybového ústrojí, autistickou poruchu s těžkým funkčním postižením anebo těžkou nebo hlubokou mentální retardací charakteru dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu a její zdravotní stav nevylučuje přiznání tohoto příspěvku (odst. 2). Za dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav se pro účely tohoto zákona považuje nepříznivý zdravotní stav, který podle poznatků lékařské vědy trvá nebo má trvat déle než 1 rok (odst. 3). Zdravotní postižení charakteru dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu odůvodňující přiznání příspěvku na zvláštní pomůcku a zdravotní stavy vylučující jeho přiznání jsou uvedeny v příloze k tomuto zákonu (odst. 4).
10. Příloha k zák. č. 329/2011 Sb. obsahuje taxativní (k tomu srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 6. 2016, č. j. 4 Ads 51/2016 – 29, a ze dne 14. 9. 2022, 10 Ads

360/2020 – 63, či usnesení Ústavního soudu ze dne 10. 1. 2023, sp. zn. I. ÚS 3134/22) výčet (bod I) zdravotních postižení odůvodňujících přiznání příspěvku na zvláštní pomůcku. Za zdravotní postižení odůvodňující přiznání příspěvku na zvláštní pomůcku na pořízení motorového vozidla nebo speciálního zadržního systému se konkrétně považují [část I bod 5 písm. a), b) a c) přílohy k zák. č. 329/2011 Sb.]:

- a) zdravotní postižení uvedená v bodě 1 písm. a), b), d) až i), l) a m) [tedy i těžké funkční poruchy pohyblivosti na základě postižení tří a více funkčních celků pohybového ústrojí s případnou odkázaností na vozík pro invalidy; funkčním celkem se přitom rozumí trup, pánev, končetina - část I bod 1 písm. g) přílohy k zák. č. 329/2011 Sb.],
- b) těžká nebo hluboká mentální retardace a stavy na rozhraní těžké mentální retardace,
- c) autistické poruchy s těžkým funkčním postižením, s opakovanými závažnými a objektivně prokázanými projevy autoagrese nebo heteroagrese přetrvávajícími i přes zavedenou léčbu.

11. Z výše uvedeného je zřejmé, že nárok na příspěvek na zvláštní pomůcku je podmíněn dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem, resp. konkrétním zdravotním postižením. Rozhodnutí správních orgánů tak závisí především na odborném lékařském posouzení [§ 4 odst. 2, § 8 odst. 1 písm. e), odst. 2 zák. č. 582/1991 Sb.].¹ Pro účely odvolacího správního řízení posuzuje zdravotní stav osoby posudková komise zřízená žalovaným na základě § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, v rozhodném znění. Stěžejním důkazem v tomto řízení je tedy lékařský posudek, a proto je na něj kladen požadavek úplnosti a přesvědčivosti (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 9. 2009, č. j. 4 Ads 57/2009 - 53). Tento požadavek vychází z premisy, že odborné závěry, které jsou v posudcích vysloveny, nemohou být přezkoumávány ze strany správních orgánů či soudů, neboť ty k takovému posouzení nedisponují potřebnými znalostmi. V řízeních o žalobách proti rozhodnutím, jež jsou založeny na zmíněných posudcích, proto správní soudy podrobují posudky testu jednoznačnosti, úplnosti a přesvědčivosti. Aby byl posudek jednoznačný, úplný a přesvědčivý, je třeba, aby se vypořádal se všemi relevantními podklady a přezkoumatelnou úvahou z nich vyvodil závěry podstatné pro posouzení zdravotního stavu osoby (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 9. 2022, č. j. 10 Ads 360/2020 – 63, bod 22).

12. K odborným lékařským otázkám byl v nyní posuzovaném případě v průběhu řízení, z něhož vzešlo žalobou napadené rozhodnutí, vypracován posudek PK MPSV. Soud musí přisvědčit žalobci, že PK MPSV bez bližšího odůvodnění konstatovala, že žalobce nemá zdravotní postižení uvedené v části I bodě 1 písm. g) přílohy k zák. č. 329/2011 Sb. (těžké

¹ Posudkové lékařství je specializovaný atestační obor. Posuzovat zdravotní stav pro účely provádění sociálního zabezpečení mohou jen kvalifikovaní odborníci v daném oboru, kteří splňují kvalifikační předpoklady stanovené zákonem č. 95/2004 Sb. a vyhláškou Ministerstva zdravotnictví č. 185/2009 Sb. Všichni lékaři jsou každoročně vzděláváni v rámci systému celoživotního vzdělávání. Posouzení zdravotního stavu pro jednotlivé systémy je rozdílné, posudková kritéria jsou stanovena právními předpisy. Zdravotní postižení, které splňuje zdravotní podmínku pro přiznání jedné dávky, nemusí odpovídat přiznání dávky jiné.

funkční poruchy pohyblivosti na základě postižení tří a více funkčních celků pohybového ústrojí s případnou odkázaností na vozík pro invalidy; funkčním celkem se přitom rozumí trup, pánev, končetina), současně však připustila, že u žalobce jde o „*vícečetné postižení pohybového a nosného ústrojí*“ a z diagnostického souhrnu je patrné (stav po TEP levého kolenního kloubu, gonartróza III. – IV., těžká mediolaterální a předozadní nestabilita, koxartróza III. stupně vpravo, indikace k TEP, vertebrogenní algický syndrom, chronický LI syndrom s intermitentní projekcí do L 5 vlevo, degenerativní změny bederní páteře s cirkulární protruzí disku L4/5 dorzálně 4 mm, disk v kontaktu s kořeny L 5, s významnou levostrannou foraminestózou, se starší kompresí L 1, atd.), že se tato postižení týkají dolních končetin, kyčlí a páteře. Za této situace měla PK MPSV odůvodnit, proč se i přes výše zmíněná zdravotní postižení kolenních kloubů, kyčelních kloubů a páteře nejedná v případě žalobce o těžkou funkční poruchu pohyblivosti na základě postižení tří a více funkčních celků, tedy o zdravotní postižení odůvodňující přiznání příspěvku na zvláštní pomůcku, resp. bylo především třeba v posudku vysvětlit (a to např. i s využitím instrukce náměstkyně pro řízení sekce sociálně pojistných systémů č. 2/2016 a jejího dodatku), jaká míra postižení pohyblivosti se považuje za „*těžkou funkční poruchu*“, aby bylo zřejmé, proč kombinaci několika v posudku popsanych postižení pohybového systému žalobce nelze hodnotit jako kombinaci několika postižení pohybového systému s těžkými funkčními následky na pohyblivost (srov. obdobně např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 1. 2023, č. j. 3 Ads 353/2020 – 31, bod 4). Je třeba si totiž uvědomit, že role PK MPSV je především zprostředkující – má odborné informace srozumitelně, a pokud možno komplexně, vysvětlit „inteligentnímu laikovi“ tak, aby tento na jejich základě mohl o věci posuzovaného správně rozhodnout. PK MPSV si přitom musí být vědoma, že „inteligentní laik“ sice má duševní schopnosti porozumět odborným informacím, ovšem pro jejich rychlé a patřičně důkladné pochopení mu chybí znalost širších souvislostí a celé řady základních principů, které odborníkovi-lékaři připadají samozřejmé (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 3. 2017, č. j. 2 Ads 17/2017 – 15). Soud tedy uzavírá, že ve vztahu ke zdravotnímu postižení uvedenému v části I bodě 1 písm. g) přílohy k zák. č. 329/2011 Sb. nelze posudek PK MPSV hodnotit jako úplný a přesvědčivý a žalovaný pochybil, pokud z něho vycházel jako ze stěžejního důkazu, nevyžádal si jeho doplnění a uzavřel, že žalobce nemá těžkou vadu nosného nebo pohybového ústrojí.

13. Naopak nic závadného soud neshledává na konstatování PK MPSV, že „*ostatní doložená zdravotní postižení jsou posudkově méně významná při hodnocení posudkových kritérií ve věci příspěvku na zvláštní pomůcku*“, zvláště když žalobce netvrdil, že by nějaké významné zdravotní postižení nebylo PK MPSV zohledněno. Obdobně není nutné v posudku vyjmenovávat veškeré jednotlivé lékařské zprávy žalobce, nýbrž je třeba zohlednit ty, které jsou nejaktuálnější a poskytují tak nejvěrnější obraz o zdravotním stavu žalobce v rozhodném období (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 1. 2019, č. j. 8 Ads 138/2017 – 40, bod 20).
14. Taktéž nebyla nezbytná účast žalobce při jednání PK MPSV a jeho vlastní vyšetření, mezi podklady obsaženými ve zdravotní dokumentaci totiž nebyly shledány rozpory, které by vyžadovaly žalobcovo přímé vyšetření (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 4. 2022, č. j. 6 Ads 33/2021 – 28, bod 19). Samotná skutečnost, že PK MPSV sama nepřistoupila k vyšetření žalobce, proto v daném případě úplnost a přesvědčivost

vypracovaného posudku nenarušila. Ostatně je nutno mít na paměti, že úkolem posudkové komise MPSV, která se zabývá zdravotním stavem žadatele, je pouze hodnotit jeho zdravotní stav podle kritérií stanovených právními předpisy, nikoliv provádět primární klinická zjištění. To je úkolem ošetřujícího lékaře žadatele a lékařů odborných, u nichž se žadatel léčí (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 3. 2021, č. j. 10 Ads 290/2019 – 24). Není též pravda, že by zprávy psychiatra byly starší více než dva roky. Z posudku PK MPSV ze dne 20. 12. 2022 je zřejmé, že PK MPSV měla k dispozici nejen starší lékařské zprávy (ostatně psychiatrická léčba žalobce trvá dle posudku PK MPSV od roku 1996), ale např. i zprávu z 20. 4. 2022. Pokud se žalobce domníval, že je nezbytné zohlednit nějakou novější lékařskou zprávu, resp. skutečnost v ní obsaženou, bylo jeho povinností na tuto skutečnost upozornit, neboť je to především žalobce, koho v řízení o žádosti tíží břemeno tvrzení. Ostatně i Nejvyšší správní soud setrval v odůvodnění svých rozhodnutí opakuje, že si je vědom toho, že podle § 3 správního řádu jsou správní orgány povinny zjistit stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jejich úkonu s požadavky uvedenými v § 2 správního řádu. To ovšem žadatele v řízení o žádosti nezbavuje břemene tvrzení a důkazního břemene, tedy povinnosti označit důkazy na podporu svých tvrzení (§ 52 správního řádu), mají-li z nich správní orgány vycházet (srov. např. rozsudky ze dne 8. 3. 2018, č. j. 10 Azs 334/2017 – 38, bod 30, ze dne 8. 11. 2018, č. j. 9 Azs 344/2018 – 37, bod 17, ze dne 17. 10. 2018, č. j. 5 Azs 251/2017 – 34, bod 27, ze dne 19. 4. 2018, č. j. 5 Azs 350/2017 – 41, bod 18, či rozsudek ze dne 22. 12. 2016, č. j. 5 Azs 133/2016 – 38). Důkazní břemeno v řízení vedeném na základě žádosti tedy leží primárně na žadateli, nikoliv na správním orgánu (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 2. 2020, č. j. 7 Azs 192/2019 – 28, bod 22, ze dne 14. 3. 2019, č. j. 7 Azs 554/2018 – 31, bod 19, a judikaturu tam citovanou, či rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 3. 2020, č. j. 1 Azs 511/2019 – 38, bod 27, a ze dne 6. 11. 2019, č. j. 7 Azs 345/2019 – 22, bod 16). Na tomto místě je proto třeba žalobci vytknout, že nevyužil možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí, byť byl o tomto právu srozumitelně poučen, a své výhrady uplatnil až v žalobě a nedal tak žalovanému prostor k nápravě případných vad posudku PK MPSV (žalovaný např. mohl požádat PK MPSV o doplnění posudku). Žalobce bude mít pro futuro na paměti, že řízení před soudem nemůže a ani nemá nahrazovat řízení před správním orgánem a žalobce nemůže svoji liknavost ve správním řízení zhojit až v řízení soudním. Jiný přístup by představoval negaci současné legální (posterioři) koncepce správního soudnictví.

15. Soud tedy shrnuje, že rozhodnutí v dané věci bylo závislé především na odborném lékařském posouzení, k němuž je ze zákona povolána právě posudková komise, jednalo se tedy o stěžejní důkaz. Posudek PK MPSV však vykazoval vady zahrnující jeho nepřezkoumatelnost, přičemž tento nedostatek odvolací správní orgán neodstranil (vyžádáním doplnění posudku), čímž se i jeho rozhodnutí stalo nepřezkoumatelným pro nedostatek důvodů (viz obdobně rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2009, č. j. 4 Ads 50/2009-63, a ze dne 23. 9. 2009, č. j. 4 Ads 57/2009-53). Soud proto bez jednání žalobou napadené rozhodnutí zrušil [§ 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s.] a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení (výrok I). Právním názorem, který soud vyslovil v tomto zrušujícím rozsudku, je v dalším řízení žalovaný vázán (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).

16. Žalovaný nebyl v řízení úspěšný, nemá tedy právo na náhradu nákladů řízení. Úspěšnému žalobci podle obsahu žádné náklady nevznikly, a proto soud rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení (výrok II).
17. Soud ustanovil žalobci zástupce z řad advokátů (§ 35 odst. 10 s. ř. s.). Podle § 35 odst. 10 s. ř. s. hotové výdaje zástupce a odměnu za zastupování osoby uvedené v § 35 odst. 2 s. ř. s. hradí stát. Soud proto rozhodl, že se ustanovenému zástupci žalobce přiznává
- a) odměna advokáta za 2 úkony právní služby [první porada s klientem včetně převzetí a přípravy zastoupení,² doplnění žaloby] dle § 7 bodu 3. ve spojení s § 9 odst. 2 vyhl. č. 177/1996 Sb. ve výši 2.000 Kč (2 x 1.000 Kč),
 - b) paušální náhrada hotových výdajů advokáta (dle § 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb.) spojených se dvěma úkony právní služby (2 x 300 Kč).
- Celkem 2.600 Kč.

Poučení:

Rozsudek, který byl doručen účastníkům, je v právní moci.

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost (mimořádný opravný prostředek) ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

² Nejvyšší správní soud již v odůvodnění usnesení ze dne 22. 9. 2010, č. j. 3 Ads 112/2010 – 86, vyložil, že úkon podle § 11 odst. 1 písm. b) vyhl. č. 177/1996 Sb. [podobně i úkon podle písm. a) téhož odstavce] v sobě zásadně zahrnuje určitý provázaný soubor dílčích činností advokáta při převzetí případu a přípravě zastoupení, zejména pak takové činnosti jako úvodní pohovor se zastoupeným a seznámení se s případem, čítaje v to i studium relevantních podkladů, včetně těch, které jsou obsaženy v soudním spise. Jeho základní určující charakteristikou je účel (příprava zastoupení) a to, že se děje v úvodní fázi poskytování právní služby. Od těchto závěrů se Nejvyšší správní soud dosud neodchýlil (viz např. rozsudek ze dne 15. 6. 2022, č. j. 7 Azs 66/2022 – 57, bod 18)

Pardubice 30. května 2023

Aleš Korejtko v. r.
soudce

Shodu s prvopisem potvrzuje